

Kabaret Lo, R

Mówią o mnie ironicznie Elegancik,
Inteligent, pseudo-znawca, nic dobrego,
Prawie bankrut, co się wiesza pańskiej klamki,
A że dobrze jest ubrany? Tyle jego!
A ja w nurcie spraw publicznych uczestniczę,
Chociaż w kręgach wręcz i takie chodzą słuchy,
Że podobno już od dawna jako klasa się nie liczę,
Więc się dziwią, skąd mam wpływy i ciuchy!
Sprawa prosta sam Cesarz mnie lubi,
Zwłaszcza, kiedy wychwalam co spółdzi,
Ja hebluję, co w wierszu pogrubi,
Co wymyśli, wypoci, wymodzi,
Ja mam udział, wbrew fali pomówień,
W każdej jednej cesarskiej przemowie,
Ja mu piszę, on mówi
Bo do ważnych przemówień
Jest, niestety, potrzebny fachowiec!
Mówi o mnie dworu część mi nieprzyjazna,
Żem jak błazen mnie ta plotka nie obraża,
Bowiem cesarz dużo w sobie miewa z błazna,
Kiedy błazen więcej w sobie ma z Cesarza,
Ja wiem swoje, ja mam swoje rozeznanie,
I realiów rzeczywiste znam oblicze.
Kunst taktyki mi zapewnia
Zawsze wyższe notowania,
Choć się ponoć jako klasa nie liczę!
Cały dwór się w podchody zabawia,
Wielu czyni wysiłki daremne,
A mnie Cesarz niechcący ustawia,
Elegancji wzór też widząc we mnie.
Ceniąc rozum, intelekt, odwagę,
W morzu pleców, układów i skliczeń,
Arbitralnie rzecz biorąc
Miewam zawsze przewagę,
Choć się ponoć jako klasa nie liczę!